

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto: 02-12-2019	Sig. znak: OMS	
Vredn.:	Priloge:	
Številka zadeve: 090-223/2018/10		

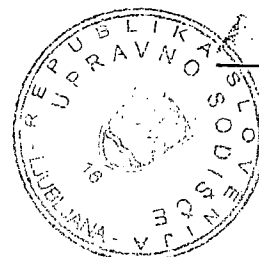
UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

I U 2599/2018-13

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA
27. 11. 2019

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter dr. Damjan Gantar in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: REPUBLIKA SLOVENIJA, MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE, Štefanova ulica 2, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska 22, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-223/2018/6 z dne 30. 11. 2018,

na seji 27. novembra 2019

RAZSODILO:

I. Tožbi se delno ugotovi tako, da se:

- izpodbijana odločba v 3. alineji 1. točke izreka spremeni tako, da se na koncu alineje doda še besedilo: „v 1. alineji 1. točke dokumenta ime aplikacije in 5. alinejo 1. točke navedenega dokumenta v celoti.“,
- izpodbijana odločba v 4. alineji 1. točke izreka spremeni tako, da se na koncu alineje doda še besedilo: „prvi stavek v 1. točki dokumenta ter 2. točko v navedenem dokumentu v celoti.“

II. Tožba se v preostalem delu zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi prošilca Amnesty International Slovenije (v nadaljevanju stranka z interesom) in odločbo tožeče stranke št. 090-123/2018/6 (2061-01) z dne 29. 9. 2018 odpravila ter odločila, da je tožeča stranka dolžna v roku 31 dni od vročitve izpodbijane odločbe stranki z interesom posredovati elektronske kopije sedmih dokumentov, ki jih v izreku opredeljuje z njihovimi imeni, pravičnimi številkami in datumi, s tem da pri vsaki alineji tožena stranka tudi določa, katere dele posameznega dokumenta je treba prekrito. V preostalem delu je pritožbo stranke z interesom tožena stranka zavrnila.
2. V obrazložitvi odločbe tožena stranka navaja, da je stranka z interesom vložila zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, s katero je želela, naj se ji posredujejo navodila, usmeritve, depeše ipd. policije na terenu glede beguncev, migrantov, operativnega vodenja postopkov, organizacije dela, poslanih s strani Ministrstva za notranje zadeve ali Generalne policijske uprave na Policijsko upravo Novo mesto, ter podobne dokumente tudi, ki so bili poslani s strani PU Novo mesto na PP Metlika in PP Črnomelj. Tožeča stranka je zahtevo delno zavrnila, delno pa je zahtevi ugodila. Kot razlog za zavrnitev je navedla, da gre pri določenih dokumentih za osebne podatke ter za informacije o dokumentih, ki so bili sestavljeni v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov in bi njihovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa.
3. Stranka z interesom se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožila, tožena stranka pa je v izpodbijani odločbi ugotovila, da je pritožba delno utemeljena. Pri tem je navedla, da izrek prvostopenjske odločbe ni dovolj določen, ker iz njega ne izhaja, v katerem delu je tožeča stranka delno zavrnila dostop do vsakega posameznega dokumenta. V pritožbenem postopku je tožena stranka opravila ogled *in camera* in preverila, s katerimi dokumenti tožeča stranka v zvezi z zahtevo razpolaga. Ker se tožeča stranka v prvostopenjski odločbi ni konkretno opredelila do posameznih dokumentov in za vsakega od teh pojasnila, v katerem delu je štela, da gre za varovane podatke in zaradi obstoja katere zakonske izjeme, je tožena stranka v tem delu postopek dopolnila in se v drugostopenjski odločbi glede vsakega posameznega dokumenta z vidika zakonskih izjem po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) opredeljuje glede vprašanja, ali gre za prosto dostopno informacijo javnega značaja.
4. V zvezi z dokumentom „Ukrep omejitve gibanja prosilcev za mednarodno zaščito - obvestilo in naročilo št. 007-1/2018/35 (3J23-01) z dne 2. 3. 2018“ tožena stranka navaja, da prvi odstavek dokumenta, ki ga tožeča stranka ni posredovala, ne vsebuje nobenih konkretnih podatkov, ki bi jih lahko šteli kot podatke o

notranjem delovanju organa, ki bi kazali na taktiko in metodiko policijskega dela. Iz njega izhajajo le splošne ugotovitve oziroma zaključki brez konkretnih opisov dogodkov in metod dela, ki bi se nanašali na policijsko delo. V preostalem delu pa se glede tega dokumenta tožena stranka strinja, da gre za informacije, ki so namenjene notranjemu delovanju organa. V zvezi z dokumentom „Ukrep omejitve gibanja prosilcev za mednarodno zaščito - podaljšanje naročila št. 007-1/2018/38 (3J23-04) z dne 21. 3. 2018“ tožena stranka ugotavlja, da so v prekritem delu dokumenta podatki o tem, na državljane katerih držav se nanašajo predvideni ukrepi. Dokument ne vsebuje nobenih konkretnih podatkov, ki bi jih lahko šteli kot podatke o notranjem delovanju organa, ki bi kazali na taktiko in metodiko policijskega dela. V dokumentu so le splošne ugotovitve oziroma zaključki brez konkretnih opisov posameznih postopkov in metod dela, ki bi se nanašali na policijsko delo in razkritje katerih bi povzročilo tožeči stranka motnje v delovanju. Pri dokumentu „Postopek za delo z migranti - naročilo št. 225-14/2018/4 (3J4-16) z dne 25. 5. 2018“ gre za opis postopkov za delo z migranti. Gre za navodilo, iz katerega izhaja, kako naj policisti postopajo s temi osebami, katere njihove podatke naj zberejo in obdelujejo, kam naj jih vnesejo, kje naj te osebe preverijo, kako naj postopajo s tujci, ki izrazijo namero podati prošnjo za mednarodno zaščito, v kakšnem obsegu se postopki izvajajo skupaj s hrvaškimi varnostnimi organi, kako postopati s tujci, ki samovoljno zapustijo azilni dom ipd. Pri opisu teh postopkov gre za izvajanje nalog in pristojnosti policije, za katere mora imeti ta zakonsko podlago. Način izvajanja teh postopkov, ki posega v pravice in obveznosti oseb, ki so obravnavane, ne more biti zgolj stvar interne politike organa. Pri tem ne gre za opis tehnike in metodike policijskega dela in ne gre za razkritje operativnih podatkov in ukrepov delovanja, ki so interne narave. Postopki obravnave tujcev niso del interne strategije organa. V določenih delih pa ta dokument vseeno vsebuje operativne informacije, ki so namenjene organizaciji in delu policije in z razkritjem katerih bi nastale motnje pri njenem delovanju in zato je odrejeno, da se del tega dokumenta tudi glede na drugostopenjsko odločbo prekrije. Tudi pri dokumentu „Sprememba taktike izvajanja in nadzora državne meje z Republiko Hrvaško - nujno naročilo št. 225-14/2018/1 (3J4-16) z dne 6. 4. 2018“ gre za dokument, ki opisuje postopke za delo z migranti in sicer gre za navodilo, iz katerega izhaja, kako naj policisti postopajo s temi osebami in v kakšnem obsegu se postopki izvajajo skupaj s hrvaškimi varnostnimi organi. Izjemo notranjega delovanja pa je tožena stranka v določenem delu ugotovila tudi pri tem dokumentu in pri delu dokumenta odredila, da se ga prekrije. Prav tako gre tudi pri dokumentu „Dopolnitev usmeritev za delo z migranti št. 007-1/2018/76 (3J23-01) z dne 30. 5. 2018“ za opis postopkov za delo z migranti. Ne gre za opis tehnike in metodike policijskega dela. Ta dokument pa v določenih delih vseeno vsebuje operativne informacije, ki so namenjene organizaciji in delu policije in z razkritjem katerih bi nastale motnje pri njenem delovanju in zato je odrejeno, da se tudi pri tem dokumentu deli dokumenta prekrijejo. Pri dokumentu „Izrekanje

opozoril osebam, ki nezakonito prestopijo državno mejo - odgovor GPU UUP št. 007-1/2018/93 z dne 28. 6. 2018“ gre za podatke o tem, kako izdati plačilni nalog v postopku s prekrški - gre za navodila glede predpripravljenih obrazcev. Ta podatek ne vsebuje nobenih konkretnih podatkov, ki bi jih lahko šteli kot podatke o notranjem delovanju organa, ki bi kazali na taktiko in metodiko policijskega dela. Dokument „Pridržanje večjega števila oseb - pojasnilo št. 007-1/2018/100 (3J21-02) z dne 12. 7. 2018“ na splošno opisuje postopke obravnave in namestitve migrantov. Ne vsebuje nobenih konkretnih podatkov, ki bi jih lahko šteli kot podatke o notranjem delovanju organa, ker bi kazali na taktiko in metodiko policijskega dela. Iz njega izhajajo le splošne ugotovitve oziroma zaključki navodila brez konkretnih opisov postopkov in operativnih metod dela, ki bi se nanašali na policijsko delo. Tudi sicer prvostopenjski organ teh motenj ni konkretno utemeljil.

5. Ne glede na to, da po mnenju tožene stranke v tem delu ni podana izjema notranjega delovanja, pa podrejeno pripominja, da je tudi podan prevladujoč interes javnosti po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ. Javnost ima pravico seznaniti se z informacijo o tem, ali policija obmejne postopke izvaja zakonito, enotno, predvidljivo in v okviru zaupanih ji zakonskih pooblastil. Vsak posameznik mora in je lahko seznanjen s tem, kako se ti postopki dejansko operativno izvajajo.
6. Tožeča stranka v tožbi navaja, da so dokumenti, ki so predmet izpodbijane odločbe, namenjeni izključno enotam, prejemnicam sporočila in vsebujejo operativne informacije, pridobljene iz analize tveganja pri čezmejni kriminaliteti in nedovoljenih migracijah. Policija samih statističnih podatkov ne skriva. Ne more pa razkrivati načrtovanih ukrepov in s tem taktike svojega delovanja pri opravljanju svojih nalog, še toliko bolj, ker ne gre le za varovanje državne meje, ampak tudi schengenskega območja in s tem tudi varovanja meje Evropske unije. Gre za varovanje skupnega varnostnega prostora EU. Slovenija se sooča z izjemnim povečanjem nezakonitih prestopov zunanje schengenske meje z Republiko Hrvaško. V okviru obstoječih mednarodnih pravnih aktov, ki so objavljeni, pa so dogovori o izvajanju le-teh del policijske taktike, katerih razkritje bi povzročilo škodo delu policije oziroma zmanjšalo njeno učinkovitost. Povečevanje nezakonitih migracij je eden od razlogov za podaljševanje nadzora s strani Republike Avstrije. Če bi bila javnost seznanjena s podrobnimi operativnimi in taktičnimi postopki policije pri preprečevanju nedovoljenih migracij, bi to bistveno zmanjšalo učinkovitost policije. Lahko bi poslabšalo varnost tudi v notranjosti države. Razkritje tovrstnih informacij bi omogočilo večjo propustnost državne meje. Z razkritjem dokumentov bi nastala škoda tudi v tem, ker bi izgubili zaupanje partnerja - hrvaških varnostnih organov. Razen tega se tožeča stranka tudi ne strinja z ugotovitvijo tožene stranke o obstoju javnega interesa za razkritje teh dokumentov. Stranka z interesom se ni sklicevala pri svoji zahtevi na obstoj

javnega interesa za razkritje dokumentov, ampak šele v pritožbi. To pa je bilo v pritožbenem postopku novo dejstvo, za katerega stranka z interesom ni pojasnila, zakaj se nanj ni sklicevala že v zahtevi. Razen tega je za odločanje o obstoju prevladujočega javnega interesa pomembno tudi to, da če je zavezan organ državne uprave, je za odločanje o obstoju javnega interesa po 1. alineji drugega odstavka 21. člena ZDIJZ pristojna vlada. Sodba Upravnega sodišča RS št. I U 1688/2016-27, na katero se sklicuje tožena stranka, pa za ta postopek ni relevantna, saj je šlo v navedeni zadevi za vidik ekonomičnosti porabe javnih sredstev. V obravnavani zadevi pa gre za zagotavljanje varnosti ljudi in premoženja. Pri tehtanju interesa javnosti je tudi treba upoštevati po eni strani pravico do pridobitve informacij javnega značaja, po drugi strani pa pravico do osebnega dostojanstva in varnosti ter do nedotakljivosti človekovega življenja. Tožena stranka predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi.

7. Podrejeno pa tožeča stranka predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo spremeni, in sicer v delu 3., 4. in 5. alineje 1. točke izreka. Pri 3. alineji 1. točke izreka izpodbijane odločbe naj se prekrijeta tudi 1. in 5. alineja 1. točke dokumenta. Razkritje imena aplikacije, ki je tu navedena, bi lahko pripeljalo do poskusa vdora v baze policije z namenom brisanja in spreminjanja podatkov tujcev. Razkritje 5. alineje 1. točke dokumenta pa bi povzročilo škodo nacionalnim interesom Republike Slovenije. Tu so navedene posebnosti glede delovanja mešanih patrolj. Gre za izvajanje meddržavnega sporazuma, kjer se lahko pristojna organa držav podpisnic dogovorita o načinu izvajanja. Zaradi prizadevanja za zmanjšanje tokov nedovoljenih migracij pa sta se vodstvi obeh policij dogovorili o spremenjenem načinu dela. Za prekritje podatkov v 1. točki dokumenta z dne 6. 4. 2018 velja enako. Razkritje podatkov iz 2. točke navedenega dokumenta pa bi omogočilo tihotapcem in organizatorjem, da se na spremenjen način varovanja prilagodijo in izkoristijo združevanje sil na določenem območju. Pri tem dokumentu gre namreč za naročilo za izvajanje policijske taktike varovanja meje. Pri dokumentu iz 5. alineje 1. točke izreka izpodbijane odločbe, gre za dokument z dne 30. 5. 2018, pa gre za to, da en policijski organ ocenjuje neažurnost delovanja drugega organa. Policijska uprava Novo mesto za podajo te ocene ni pooblaščen niti upravičena in bi v javnosti odkrite ocene lahko povzročile nezaupanje v delo državnih organov.
8. Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da je razlogovanje tožeče stranke na abstraktni ravni. Tožeča stranka izjeme notranjega delovanja ne izkaže glede na vsebino posameznih konkretnih dokumentov. Poleg tega predmetni dokumenti v okviru policije niso bili posebej varovani v smislu označb po Zakonu o tajnih podatkih. Sicer pa je tožena stranka ugodila zahtevi le delno. Naložila pa je prekritje vseh podatkov, ki izkazujejo taktiko in metodiko policijskega dela. Vprašanje, ali državni organi v postopkih obravnave migrantov spoštujejo zakonodajo Republike Slovenije in veljavne mednarodne pogodbe, ni le del notranjega, internega delovanja organa. Glede izvedbe testa javnega interesa pa

tožena stranka navaja, da ta izvedba niti ni bila potrebna. Preizkus pravilnosti uporabe materialnega prava (drugega odstavka 6. člena ZDIJZ) je izvedla po uradni dolžnosti. Ker se stranka z interesom v zahtevi na prevladujoči interes javnosti za razkritje ni sklicevala, so neutemeljene tudi tožbene navedbe, da bi o zahtevi prosilca morala odločiti Vlada RS. Tožeča stranka bi lahko tudi sama posredovala zahtevo v odločanje Vladi RS, če je štela, da je potrebno uporabiti to določbo, vendar tega ni storila. Glede tistega dela tožbe, kjer tožeča stranka pojasnjuje škodo, ki bi nastala z razkritjem posameznega dela določenega dokumenta, pa se tožena stranka sklicuje na to, češ da gre za navajanje novih dejstev, ki jih predhodno tožeča stranka ni navajala. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

9. Stranka z interesom v odgovoru na tožbo obsežno pojasnjuje, iz kakšnih razlogov se je odločila za vložitev zahteve za dostop do informacij javnega značaja. Po njenem mnenju ne more biti varovan podatek to, ali državni organi ravnavajo v skladu s človekovimi pravicami ali ne.

K točki I izreka:

10. Tožba je delno utemeljena.
11. Sodišče v navedenem upravnem sporu ugotavlja, da je med strankami sporno vprašanje, ali je v konkretnem primeru pri zahtevi za dostop do dokumentov podana izjema iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. ZDIJZ namreč v 11. točki prvega odstavka 6. člena določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organa in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa.
12. V obravnavani zadevi je predmet presoje sedem dokumentov, ki so naštetih v 1. točki izreka izpodbijane odločbe. Po presoji sodišča, ki je te dokumente tudi vpogledalo, je pri vseh teh dokumentih podan prvi pogoj iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki je potreben, da gre za izjemo notranjega delovanja, to je pogoj, da gre za podatke iz dokumentov, ki so bili sestavljeni v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov. Gre namreč za interne dokumente, ki so nastali v komunikaciji znotraj istega upravnega organa. Tako je po mnenju sodišča sporno predvsem vprašanje, ali je pri navedenih dokumentih podan tudi drugi pogoj, potreben za obstoj te izjeme, to je, da bi razkritje teh dokumentov povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Po presoji sodišča je imela tožena stranka pri odločanju o tem, ali gre za informacije javnega značaja, pravi pristop, ko je pri vsakem posameznem dokumentu presojala, ali gre pri vsebini posameznega dokumenta res za policijsko taktiko in metodiko dela, za katero se tudi sodišče strinja, da bi njeno razkritje povzročilo

motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Prav tako je imela tožena stranka pravilen pristop, ki je pri svojem odločanju izhajala iz stališča, da postopanje z posameznimi osebami na območju Republike Slovenije ne more biti stvar, ki bi povzročila motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Postopki so predpisani z pravnimi normami in jih je v vsakem primeru potrebno upoštevati. Pravilno je upoštevala, da način izvajanja teh postopkov, ki posega v pravice in obveznosti oseb, ki so obravnavane, ne more biti zgolj stvar interne politike organa. Pri tem sodišče nadalje ugotavlja, da je tožena stranka v izpodbijani odločbi za vsak dokument posebej obrazložila, zakaj se določen del dokumenta lahko pokaže (na primer ker gre za opis postopkov v zvezi s posamezniki) in zakaj se ga ne sme pokazati, ker bi njegovo razkritje pomenilo motnje pri delovanju organa (na primer policijska taktika in metodika dela). Tožena stranka je v svoji odločbi to zelo konkretno obrazložila.

13. Nadalje sodišče ugotavlja, da je tožeča stranka svojo tožbo razdelila v dva dela, označena s števkami I in II. V prvem delu tožeča stranka zelo na splošno in na zelo abstraktni ravni opisuje, zakaj bi razkritje dokumentov povzročilo motnje pri njenem delovanju in se pri tem sklicuje na splošno na pomen učinkovitega varovanja državne meje in s tem povezane varnosti, pri čemer v tem delu tožbe ne konkretizira svojih tožbenih trditev glede na vsebino posameznega dokumenta. V zvezi s tem delom tožbe v svojem primarnem zahtevku tožeča stranka predlaga odpravo izpodbijane odločbe v celoti.
14. Za razliko od prvega dela tožbe pa v drugem delu (pod tč. II), kjer podrejeno predlaga spremembo zgolj določenih delov odločbe, tožeča stranka tudi konkretizira, zakaj bi bilo potrebno pri treh dokumentih nekatere njihove dele še dodatno prekriti. S tem v zvezi sodišče v nekaterih delih sledi navedbam tožeče stranke in je zato tožbi tudi delno ugodilo in izpodbijano odločbo v enem delu spremenilo. Gre za tri dokumente, in sicer z dne 25. 5. 2018, z dne 6. 4. 2018 in 30. 5. 2018.
15. Pri dokumentu z dne 25. 5. 2018 tožeča stranka predlaga tudi prekritje 1. in 5. alineje 1. točke tega dokumenta. Glede prekritja 1. alineje 1. točke tega dokumenta navaja, da bi razkritja imena aplikacije lahko pripeljalo do poskusa vdora v baze policije z namenom brisanja in spreminjanja podatkov tujcev. Ta ugovor je po mnenju sodišča razumen in utemeljen in mu je sodišče sledilo, zato je s to sodbo odločilo, da se iz tega dokumenta briše tudi ime aplikacije. Ni pa potrebno, da bi se ta del dokumenta (1. alineja 1. točke) v celoti prekril. Prekritje 5. alineje 1. točke navedenega dokumenta pa tožeča stranka utemeljuje s tem, da gre za izvajanje meddržavnega sporazuma med dvema državama, za ta način sta se dogovorili vodstvi obeh policij in bi morala odkritje tega dogovora najprej potrditi hrvaška stran. V tem delu je tudi po mnenju sodišča tožeča stranka v zadostni meri

utemeljila, zakaj bi razkritje tega dela dokumenta lahko povzročilo motnje pri njenem delovanju in je zato sledilo tožbenemu predlogu v tem delu in odredilo v tej sodbi, da se tudi ta del dokumenta prekrije. Dodaten razlog, da se to prekrije, pa je tudi v tem, da gre tudi tu za navedbo aplikacije.

16. Nadalje je tožeča stranka predlagala, naj se v dokumentu z dne 6. 4. 2018 prekrijeta tudi 1. in 2. točka dokumenta. Glede 1. točke tega dokumenta ima tožeča stranka enako interpretacijo, kot je bila že navedena pri dokumentu z dne 25. 5. 2018 (način izvajanja sporazuma). S tem v zvezi sodišče ugotavlja, da se v 1. točki tega dokumenta le prvi stavek nanaša na varovanje meje, medtem ko je drugi stavek te točke namenjen že ravnanju, ki se nanaša na način vodenja upravnega postopka, to pa je predpisano z zakonom in z razkritjem tega ne morejo biti povzročene motnje pri delovanju organa. Zahtevo po prekritju 2. točke dokumenta z dne 6. 4. 2018 pa tožeča stranka utemeljuje s tem, da gre za izvajanje policijske taktike varovanja meje. V tem delu se sodišče strinja s tožečo stranko, da gre za naročilo za izvajanje policijske taktike varovanja meje in bi razkritje lahko povzročilo motnje pri delovanju. Obenem pri tem dokumentu ne gre za opis postopanja z osebami, ki bi se nahajale na območju Republike Slovenije in bi se na ozemlju Republike Slovenije v zvezi z njimi vodili kakšni z zakonom predpisani postopki.
17. V obravnavanem primeru glede prekritja določenih delov dokumenta tudi interes javnosti glede razkritja ne more prevladati nad javnim interesom, saj gre pri varovanju meje za zagotavljanje varnosti ljudi in premoženja, varnosti ljudi in premoženja pa je zagotovo treba dati prednost.
18. Sodišče v zvezi s tistim delom tožbenega zahtevka, kjer mu je ugodilo, še pojasnjuje, da po mnenju sodišča ne gre za nedovoljene tožbene novote v smislu 52. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1), kot to meni tožena stranka. Tožeča stranka je že v svoji prvostopenjski odločbi navajala, da bi razkritje teh dokumentov povzročilo motnje pri delovanju organa, v tožbi pa je to isto svojo trditev le konkretizirala. Ne glede na to pa, četudi bi izhajali iz stališča, da so tožbene novote, sme sodišče tudi samo ugotoviti, ali je pravilno uporabljena izjema iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej ali je ob sicer nespornem dejanskem stanju, kakšni so dokumenti, pravilno uporabljen materialni zakon in torej sme samo ugotavljati, ali je podana okoliščina iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, da razkritje ne sme povzročiti motnje pri delu organa. Sodišče je tako tudi ne glede na tožbene navedbe samo ugotovilo, da je pri določenih delih dokumentov ta okoliščina podana.
19. Nadalje sodišče še pojasnjuje, da se tožena stranka ne more sklicevati na to, da če bi dokumenti predstavljali glede na njihovo naravo in težo tak pomen, da bi jih morala potem tožeča stranka označiti s stopnjo tajnosti po Zakonu o tajnih

podatkih. S tem v zvezi mora sodišče pojasniti, da gre za dve različni vrsti izjem, ena je po 1. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, druga pa je izjema po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Tožeča stranka se lahko povsem upravičeno sklicuje na obstoj izjeme iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, četudi dokumenti niso označeni s stopnjo tajnosti po Zakonu o tajnih podatkih.

20. Sodišče je v navedenem delu, ko je delno spremenilo odločbo, odločilo v sporu polne jurisdikcije, saj podatki v spisu dajejo za to zadostno podlago. Ni namreč sporno, kaj piše v dokumentih, dejansko stanje je torej pravilno in popolno ugotovljeno. V konkretnem primeru gre le za pravilno uporabo materialnega prava. Glede na navedeno podatki postopka dajejo zanesljivo podlago, da lahko sodišče v tem delu odloči v sporu polne jurisdikcije, pa tudi narava stvari to dopušča, s čimer so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 65. člena ZUS-1, ne da bi za to moralo izvesti dokaze na glavni obravnavi (prvi odstavek 214. člena Zakona o pravdnem postopku v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1), o čemer se je že izrekla upravno sodna praksa, kot med drugim izhaja iz sodbe Vrhovnega sodišča št. I Up 202/2019 z dne 12. 11. 2019.

K točki II izreka:

21. V preostalem delu, kolikor sodišče tožbi ni ugodilo, pa meni, da pri dokumentih, ki so bili predmet zahteve, niso izpolnjeni pogoji za izjemo iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj je iz dokumentacije razvidno, da v preostalem delu ni izkazano, da bi razkritje dokumentov, kot ga je odredila tožena stranka, lahko povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Glede neobstoja te izjeme v tem delu se sodišče v celoti pridružuje razlogom v izpodbijani odločbi, zato skladno z drugim odstavkom 71. člena ZUS-1 ne bo ponavljalo razlogov za odločitev, ampak se sklicuje na razloge, navedene v odločbi, zaradi česar jih je tudi bolj podrobno navedlo v obrazložitvi te sodbe.
22. Sodišče v delu, kjer ni ugodilo tožbenemu zahtevku, ugotavlja, da tožeča stranka, razen glede dokumenta z dne 30. 5. 2018, zgolj na splošno navaja, zakaj je potrebno varovati dokumente, ki se nanaša na varovanje meje, pri čemer v tožbi ni konkretizirala za vsak konkretni dokument, zakaj bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju organa (razen v točki II. tožbe). Po drugi strani pa je tožena stranka konkretno in prepričljivo navedla, zakaj je potrebno določene dokumente oziroma dele dokumentov razkriti. Zaradi tega sodišče v tem delu ne more slediti tožbenim navedbam, ker so premalo konkretizirane in so le na abstraktni ravni.
23. Glede dokumenta z dne 30. 5. 2018 pa tožeča stranka predlaga, naj se prekrijejo vse točke v dokumentu z navedbo, da se v njem ocenjuje neažurnost delovanja drugega državnega organa, za kar PU NM ni pooblaščen niti upravičena. V javnosti naj bi odkrivanje ocene enega organa glede drugega organa povzročilo

nezaupanje v delo državnih organov. Iz tega smiselno izhaja, da tožeča stranka meni, da bi to lahko povzročilo motnje in škodo pri delu organa. Tožena stranka pa je razkritje določenih delov tega dokumenta odredila z navedbo, da gre pri tem dokumentu za opis postopkov za delo z migranti in da način izvajanja teh postopkov ne more biti zgolj stvar interne politike organa. Navaja, da ne gre za opis taktike in metodike policijskega dela. Sodišče ob vpogledu v ta dokument ni ugotovilo, da bi šlo za tako kritiko enega organa na račun drugega organa, da bi to škodovalo oziroma povzročilo motnje pri delu policije, pač pa gre dejansko za opis postopkov z delom z migranti. Iz navedenih razlogov temu delu tožbenega zahtevka ni moglo ugoditi.

24. Glede navedb v odgovoru stranke z interesom pa sodišče zgolj ugotavlja, da je stranka z interesom podrobno pojasnila, iz kakšnih razlogov je sploh zahtevala dostop do dokumentov, ki so predmet tega postopka, pri čemer sodišče pojasnjuje, da v postopkih po ZDIJZ ni pomembno, zakaj nekdo prosi za dostop do določene informacije, saj ima vsakdo pravico, da zahteva dostop do informacij javnega značaja, ne glede na to, iz kakšnih razlogov ga zahteva, pa celo če pri tem nima nobenih razlogov. Iz 5. člena ZDIJZ namreč izhaja, da so informacije javnega značaja prosto dostopne in jih ima pravico zahtevati vsak.
25. Ker je iz zgoraj navedenih razlogov odločitev tožene stranke pravilna, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 v preostalem delu tožbo zavrnilo. Sodišče je v navedeni zadevi odločilo na nejavni seji brez glavne obravnave, saj je ocenilo, da dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med strankama ni sporno. Ni namreč sporno, da zahtevana dokumentacija obstaja, sporna je le pravna presoja, ali je ta dokumentacija informacija javnega značaja. V takem primeru pa daje ZUS-1 v prvem odstavku 59. člena izrecno pooblastilo sodišču, da lahko odloči tudi brez glavne obravnave (tako tudi v sodbi Vrhovnega sodišča v zadevi I Up 202/2019 z dne 12. 11. 2019, 13. točka obrazložitve).

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 27. november 2019

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe:

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	02 -12- 2019	Sig. znak:
V vrednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeve:		

Številka: I U 2599/2018-14
Datum: 29. 11. 2019

REPUBLIKA SLOVENIJA
INFORMACIJSKI POOBlašČENEC
Dunajska 22

1000 LJUBLJANA

ZADEVA: Vrnitev upravnih spisov

V upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka REPUBLIKA SLOVENIJA, MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE, Štefanova ulica 2, Ljubljana, zoper vašo odločbo št. 090-223/2018/6 z dne 30. 11. 2018, zaradi dostopa do informacij javnega značaja, vam v prilogi vračamo upravne spise, ki se nanašajo na zadevo.

Priloga:
- upravni spisi

Višji sodnik svétnik
dr. Damjan Gantar, l.r.

Po odredbi sodnika

Podpis pristojne sodne osebe:

1102 SLOVENIJA
LJUBLJANA
29.11.2019 21:26 Pogodba
0,683kg
16010

RB 1354 4960 5 SI

R

ŠTEVILKA: I U 2599/2018 s. Damjan Gantar
VSEBINA: -13,-14 pravn.sodba;dopis/vrn.upr.spisov
(20/12)

POŠILJATELJ:
Upravno sodišče Republike Slovenije
Fajfarjeva 33
1000 Ljubljana

NASLOVNIK:
Informacijski pooblaščenec
Dunajska cesta 22
1000 Ljubljana - dostava

VR-MP-5

ZPP-L-Å4

OBVESTILO SODIŠČU O OPRAVLJENI VROČITVI
(izpolni v primeru osebne vročitve)

ŠTEVILKA: I U 2599/2018 s. Damjan Gantar
VSEBINA: -13,-14 pravn.sodba;dopis/vrn.upr.spisov (20/12)

PREJEMNIK OBVESTILA:
Upravno sodišče Republike Slovenije
Fajfarjeva 33
1000 Ljubljana

NASLOVNIK PISMA:
Informacijski pooblaščenec
Dunajska cesta 22
1000 Ljubljana - dostava

OBVESTILO SODIŠČU O OPRAVLJENI VROČITVI
(izpolni v primeru navadne vročitve, če naslovnik nima predalčnika ali je ta neuporaben ali je poštni predal poln)

ŠTEVILKA:
VSEBINA:

PREJEMNIK OBVESTILA:

NASLOVNIK PISMA:

OBVESTILO O PRISPELEM PISMU
(izpolni v primeru osebne vročitve)

Informacijski pooblaščenec
Dunajska cesta 22
1000 Ljubljana - dostava

Čaka vas priporočeno pismo opr. št. ....
vročilnica št. ...., pošiljatelj I. U. 2599/2018
Upravno sodišče Republike Slovenije

Ker vročevalec danes ..... pisma ni mogel izročiti niti vam niti odraslemu članu vašega gospodinjstva / Ker se vam po dogovoru s pošto pismo vroča v p.p. (označit!), lahko pismo prevzamete na pošti ..... v 15 dneh od ..... dalje v delovnem času pošte, danes pa od ..... do ..... ure.

V ..... dne ..... (podpis vročevalca)

OBVESTILO O PRISPELEM PISMU
(izpolni v primeru navadne vročitve, če naslovnik nima predalčnika ali je ta neuporaben ali je poštni predal poln)

Za vas je prispelo priporočeno pismo opr. št. ....
vročilnica št. ...., pošiljatelj .....

1. Ker vročevalec danes ..... pisma ni mogel izročiti niti vam niti odraslemu članu vašega gospodinjstva in ker nimate predalčnika oz. je neuporaben, je bilo pismo vrnjeno pošti ..... kjer ga lahko prevzamete v 30 dneh od ..... dalje v delovnem času pošte, danes pa od ..... do ..... ure.
2. Ker ste s pošto dogovorjeni, da se vam vroča v p.p., ki je bil dne ..... poln, je bilo pismo vrnjeno sodišču (člen 139.b/4 ZPP).

V ..... dne ..... (podpis vročevalca)